

Prima pagină>Introducerea unei acțiuni în justiție>Unde și cum>**Costuri**

Costuri

Croația

Această pagină oferă informații privind cheltuielile de judecată în Croația.

Costurile reprezentării de către avocați

Pe baza Legii privind profesiile juridice (*Zakon o odvjetništvu*) și în acord cu Ministerul Justiției, Asociația Barourilor din Croația (*Hrvatska odvjetnička komora*) elaborează și adoptă un [Plan tarifar pentru remunerarea avocaților și rambursarea costurilor](#) (*Tarifa o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika*).

Planul tarifar stabilește metoda de evaluare, de calcul și de achitare a serviciilor prestate de avocați și cheltuielile pe care părțile sunt obligate să le plătească unui avocat sau unui cabinet de avocatură pentru serviciile prestate în temeiul unei procuri sau al unei decizii a autorității competente, în conformitate cu Legea privind profesiile juridice.

Costurile reprezentării de către un avocat includ serviciile prestate de avocat, la care se adaugă taxa pe valoarea adăugată și cheltuielile necesare pentru prestarea acestor servicii. Costurile de reprezentare de către un avocat sunt suportate de client (parte).

Planul tarifar pentru remunerarea avocaților și rambursarea costurilor reglementează, în special, rambursarea costurilor aferente diferitelor tipuri de proceduri (proceduri penale și proceduri delictuale, proceduri civile, etc.).

Avocații sunt obligați să respecte planul tarifar pentru fiecare serviciu prestat și să emită o factură părții căreia i-a prestat serviciul.

Pozițiile tarifare pot fi majorate cu 100 % atunci când pentru cauza respectivă sunt necesare expertiză specifică și cunoștințe de specialitate sau atunci când respectiva cauză este deosebit de complexă sau implică un risc de răspundere cu caracter specific pentru serviciile prestate.

Expertiza specifică și cunoștințele de specialitate sunt recunoscute, în special, în litigiile sau procedurile complexe sau în cauzele care presupun tipuri specifice de contracte, în care este necesară familiarizarea cu dreptul străin sau cu literatura juridică sau analiza acestora, studierea sau cercetarea unor tematici de specialitate în domenii precum inginerie, chimie, tehnologie, științe naturale și fizice, medicină, științe sociale, sau utilizarea unei limbi străine etc. Ținând cont de toate circumstanțele serviciilor prestate și de avantajele aduse părții, avocații pot, de asemenea, să reducă anumite poziții tarifare cu 50 %.

Conform Codului de conduită al avocaților (*Kodeks odvjetničke etike*), aceștia sunt obligați să comunice clientului cuantumul aproximativ al costurilor de reprezentare și să le atragă atenția asupra faptului că este posibil ca valoarea costurilor acordate clientului în instanță și care urmează a fi imputată părții adverse să fie mai mică decât suma indicată în factura emisă de avocat.

Costurile procedurilor penale

[Legea privind procedura penală](#) (*Zakon o kaznenom postupku; Narodne novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 152/08, 76/09, 80/11, 121/11, 91/12, 143/12, 56/13 și 145/13, 152/14, 70/17, denumită în continuare „CPA din 2008”) definește costurile procedurilor penale, precizând că aceste costuri trebuie înțelese ca reprezentând orice cheltuieli suportate pe parcursul procedurilor penale, din momentul în care sunt declanșate până la încheierea lor, cheltuielile legate de obținerea probelor anterior procesului penal și cheltuielile legate de acordarea de asistență judiciară. Costurile procedurilor penale includ:

cheltuielile aferente martorilor, experților judiciari, interpreților și altor profesioniști; costurile aferente mijloacelor tehnice de înregistrare, transcrierii înregistrărilor audio și costurile investigațiilor la fața locului; costurile de copiere sau de înregistrarea a unor fișiere sau părți din acestea;

costurile de transport ale inculpatului;

cheltuielile legate de înfățișarea inculpatului sau a persoanei arestate;

costurile de transport și cheltuielile de deplasare ale oricăror persoane care acționează în calitate oficială;

costurile medicale ale unui inculpat care nu are dreptul la asistență medicală în timpul detenției sau arestului preventiv sau într-o unitate medicală, prin hotărâre judecătorească, precum și costurile nașterii;

o sumă forfetară;

remunerația avocatului apărării și cheltuielile necesare suportate de acesta, cheltuielile necesare suportate de acuzatorul privat și de partea vătămată care acționează în calitate de acuzator și de reprezentanții legali ai acestora, precum și remunerația mandatarilor și cheltuielile necesare acestora;

cheltuielile necesare suportate de partea vătămată și de reprezentantul legal al acesteia, precum și remunerația și cheltuielile necesare ale mandatarului acesteia.

Costurile menționate la alineatul (2) punctele 1-5 din prezentul articol, cu excepția celor suportate de orice autorități finanțate de la bugetul de stat și a cheltuielilor necesare suportate de avocatul apărării și de mandatarul desemnat părții vătămate în calitate de acuzator în cadrul procedurilor care au ca obiect infracțiuni urmărite *ex officio*, sunt suportate din resursele autorității responsabile pentru desfășurarea procedurilor penale și urmează să fie recuperate ulterior de la persoanele care au obligația să le suporte.

Costurile aferente procedurilor penale enumerate la punctele 1-5 se achită din resursele autorității responsabile pentru desfășurarea procedurii și urmează a fi recuperate ulterior de la persoanele care au obligația să le suporte, cu excepția costurilor efectuate de orice autorități finanțate de la bugetul de stat și a cheltuielilor necesare suportate de avocatul apărării și de mandatarul desemnat pentru a reprezenta partea vătămată care acționează în calitate de acuzator în cadrul procedurilor penale pentru infracțiuni urmărite *ex officio*.

Indiferent de rezultatul procedurilor penale, inculpații, părțile vătămate, părțile vătămate care acționează în calitate de acuzatori, acuzatorii privați, avocații apărării, reprezentanții legali, mandatarii, martorii, experții judiciari, interpreții și profesioniștii suportă costurile legate de deplasarea în instanță, costurile ocazionate de eventualele întârzieri în obținerea de probe sau în derularea audierilor și alte costuri ale procedurilor cauzate din vina lor, precum și o parte din suma forfetară.

Inculpații găsiți vinovați sunt obligați de instanță să acopere costurile procedurilor penale, cu excepția cazului în care sunt eligibili pentru o scutire integrală sau parțială. În cazul în care sunt găsiți vinovați mai mulți inculpați, instanța va dispune ca fiecare dintre aceștia să acopere partea corespunzătoare din costuri sau, dacă acest lucru se dovedește imposibil, instanța va dispune ca aceștia să achite costurile în solidar.

În decizia sa cu privire la cheltuielile de judecată, instanța poate scuti inculpatul, integral sau parțial, de obligația de a suporta următoarele costuri: costurile aferente martorilor, experților judiciari, interpreților și altor profesioniști; costurile aferente mijloacelor tehnice de înregistrare, transcrierii înregistrărilor audio și costurile investigațiilor la fața locului; costurile de copiere sau de înregistrarea a unor fișiere sau părți din acestea; costurile de transport ale inculpatului; cheltuielile legate de înfățișarea inculpatului sau a persoanei arestate; costurile de transport și cheltuielile de deplasare ale oricăror persoane care

acționează în calitate oficială; costurile medicale ale unui inculpat care nu are dreptul la asistență medicală în timpul detenției sau arestului preventiv sau într-o unitate medicală, prin hotărâre judecătorească; costurile nașterii; o sumă forfetară, precum și remunerația și cheltuielile necesare ale avocatului apărării desemnat. În cazul în care aceste circumstanțe sunt stabilite după pronunțarea unei decizii privind cheltuielile de judecată, președintele completului de judecată (*predsjednik vijeća*) poate pronunța o decizie specială prin care îl exonerează pe inculpat de obligația de a suporta costurile procedurilor penale. Instanța poate solicita inculpatului să prezinte un certificat eliberat de administrație fiscală, care să ateste situația financiară și veniturile acestuia.

Cu toate acestea, în cazul în care, în termen de zece ani de la data rămânării definitive deciziei privind cheltuielile de judecată, se descoperă că situația financiară a unei persoane condamnate dovedește că aceasta este în măsură să acopere integral sau parțial costurile procedurilor penale, inclusiv costurile pentru avocatul apărării care i-a fost desemnat, la cererea Ministerului Public (*državni odvjetnik*), președintele completului de judecată poate dispune ca persoana condamnată, după ce aceasta a răspuns cererii, să acopere integral sau parțial aceste costuri.

În temeiul CPA/08, inculpatul nu are obligația de a suporta cheltuielile de judecată în orice caz. În cazul suspendării procesului penal, în cazul pronunțării unei hotărâri de achitare a inculpatului cu privire la acuzațiile care i-au fost aduse sau de respingere a acuzațiilor, costurile procedurilor penale și cheltuielile necesare suportate de inculpat, precum și remunerația avocatului apărării, vor fi suportate de la bugetul de stat.

Acuzatorul privat și partea vătămată în calitate de acuzator trebuie să acopere costurile procedurilor penale, cheltuielile necesare suportate de inculpat și remunerația și cheltuielile necesare suportate de avocatul apărării în cazul în care procesul se încheie printr-o hotărâre de achitare a inculpatului cu privire la acuzațiile care i-au fost aduse sau de respingere a acuzațiilor ori printr-o decizie de suspendare a procedurii, cu excepția cazului în care procedura a fost deja suspendată, sau în cazul în care se pronunță o hotărâre de respingere a acuzațiilor ca urmare a decesului inculpatului sau ca urmare a prescrierii urmăririi penale din cauza întârzierilor în procedură care nu au survenit din vina părții vătămate în calitate de acuzator sau a acuzatorului privat. În cazul în care procedura se suspendă din motive de retragere a acuzațiilor sau de încetare a urmăririi penale, inculpatul și acuzatorul privat sau partea vătămată în calitate de acuzator pot ajunge la o înțelegere cu privire la costurile respective. În cazul în care există mai mulți acuzatori privați sau părți vătămate care acționează în calitate de acuzatori, aceștia vor suporta toate costurile în solidar.

Norme care reglementează cheltuielile de judecată – temeiul juridic

Informații privind costurile procedurilor penale sunt disponibile la titlul X, articolele 145-152 din [CPA din 2008](#), în [Legea privind profesiile juridice](#), în [Planul tarifar pentru remunerarea avocaților și rambursarea costurilor](#) și în [Legea privind taxele judiciare](#) (*Zakon o sudskim pristojbama*) (veți achita o taxă judiciară de 250,00 HRK în cazul în care procesul penal este inițiat în urma acuzații private).

Informații oferite online privind cheltuielile de judecată

Toate aceste acte sunt disponibile în Monitorul Oficial al Republicii Croația, [Narodne novine](#), sau pe site-ul [Asociației Barourilor din Croația](#).

Taxa pe valoarea adăugată

Întrucât avocații sunt plătitori de taxă pe valoarea adăugată (TVA), serviciile prestate de aceștia se supun, de asemenea, acestei obligații fiscale. TVA se percepe la cota de 25 % aplicată fiecărei facturi emise de un avocat. Trebuie remarcat faptul că tabelele incluse în Planul tarifar pentru remunerarea avocaților și rambursarea costurilor nu conține TVA, această taxă fiind percepută la facturare.

Costurile procedurilor privind delictele

Costurile procedurilor privind delictele includ:

cheltuielile suportate de organul administrației de stat care acționează în calitate de procuror în temeiul legii, ca urmare a identificării unui delict prin utilizarea de mijloace tehnice sau prin efectuarea analizelor și a expertizelor necesare;

orice cheltuieli ale instanței achitate în avans din alocarea sa bugetară de la bugetul de stat pe parcursul derulării procedurii (cheltuielile legate de martori, experți judiciari, interpreți și alți profesioniști; cheltuielile pentru investigațiile la fața locului; cheltuielile de înfățișare a inculpatului sau a altor persoane; cheltuielile de deplasare și remunerația oricăror persoane care acționează în calitate oficială etc.);

o sumă forfetară a costurilor aferente procedurilor privind delictele:

suportate de autoritățile responsabile pentru desfășurarea procedurilor;

suportate de instanța municipală (*općinski sud*) care s-a pronunțat asupra unei obiecții față de un mandat obligatoriu pentru delict;

suportate de Înalta Curte pentru Delicte a Republicii Croația (*Visoki prekršajni sud*) la pronunțarea hotărârii sale definitive cu privire la răspunderea delictuală a inculpatului, în cazul în care aceasta a deliberat asupra unui recurs introdus atât de procuror, cât și de inculpat, sau asupra unui recurs introdus exclusiv de către inculpat.

costurile medicale ale unui inculpat care nu are dreptul la asistență medicală în timp ce se află în arest preventiv sau într-o unitate medicală, prin hotărâre judecătorească;

cheltuielile de deplasare ale inculpatului;

cheltuielile necesare suportate de partea vătămată și de partea vătămată care acționează în calitate de acuzator, precum și de reprezentanții legali și mandatarii acestora;

cheltuielile necesare și remunerația care trebuie achitată avocatului apărării.

Suma forfetară se stabilește în limitele prevăzute de un regulament specific, ținând seama de complexitatea și de durata procedurii, precum și de situația financiară a inculpatului.

Instanța va recupera ulterior cheltuielile de judecată achitate în avans din alocarea sa bugetară de la bugetul de stat, de la inculpat sau de la alte persoane care au obligația să le suporte în conformitate cu dispozițiile acestei legi.

Instanța ține o listă separată a tuturor costurilor suportate în legătură cu **cheltuielile efectuate de organul administrației de stat în calitate de procuror în temeiul legii ca urmare a identificării delictelor prin utilizarea de mijloace tehnice sau prin efectuarea analizelor și expertizelor necesare; orice cheltuieli ale instanței achitate în avans din alocarea sa bugetară de la bugetul de stat pe parcursul derulării procedurii (cheltuielile legate de martori, experți judiciari, interpreți și alți profesioniști; cheltuielile pentru investigațiile la fața locului; cheltuielile de înfățișare a inculpatului sau a altor persoane; cheltuielile de deplasare și remunerația oricăror persoane care acționează în calitate oficială etc.); și costurile medicale ale unui inculpat care nu are dreptul la asistență medicală în timp ce se află în arest preventiv sau într-o unitate medicală, prin hotărâre judecătorească.**

Persoana care solicită rambursarea acestor costuri trebuie să prezinte instanței o specificație a costurilor, alături de informațiile necesare și de dovada costurilor efectuate.

Costurile interpretării în limbile minoritare din Croația care decurg din aplicarea dispozițiilor Constituției și ale Legii privind drepturile minorităților naționale de a utiliza limba și scrierea proprie în Republica Croația (*Zakon o uporabi jezika i pisma nacionalnih manjina u Republici Hrvatskoj*) nu vor fi imputate persoanelor care sunt obligate prin prezenta lege să acopere cheltuielile de judecată.

Ministrul justiției elaborează norme detaliate privind rambursarea costurilor în materie de proceduri privind delictele.

Chestiunea legată de răspunderea pentru achitarea costurilor și chestiunea deliberărilor privind cheltuielile de judecată sunt reglementate de articolele 139 și 140 din [Legea privind delictele](#) (*Prekršajni zakon*; NN nr. 107/07, 39/13, 157/13, 110/15, 70/17 și 118/18).

Costurile procedurilor civile

Costurile procedurilor civile constau în cheltuieli eligibile efectuate în cursul sau în scopul procedurii. Anumite costuri, cum ar fi taxele judiciare, sunt legate de funcționarea autorității responsabile pentru desfășurarea procedurilor; alte cheltuieli, cum ar fi costul expertizelor sau al serviciilor de interpretare, se referă la costurile care trebuie achitate expertului judiciar sau interpretului în instanță. Costurile procedurilor civile includ, de asemenea, cheltuielile de deplasare și de întreținere și pierderea de venituri rambursată martorului, însă, în marea lor majoritate, aceste costuri sunt determinate de cheltuielile de reprezentare în cadrul procedurilor, aferente avocatului care reprezintă părțile.

Dispozițiile privind costurile suportate în cadrul procedurilor civile se regăsesc, în majoritatea lor, în [Legea privind procedura civilă](#) (*Zakon o parničnom postupku*), inclusiv costurile obținerii de probe (articolul 168 din Legea privind procedura civilă), costurile introducerii cererilor de soluționare amiabilă a litigiilor în cadrul acțiunilor în despăgubire sau costurile suportate de o parte care intenționează să introducă o acțiune civilă pentru a-și proteja drepturile. Totuși, înainte de a face acest lucru, părțile trebuie să introducă o cerere de soluționare amiabilă a litigiului [articolul 186 punctul (a) din Legea privind procedura civilă].

De regulă, aceste costuri sunt acoperite de partea care înaintează cererea, dar îi pot fi rambursate acesteia ulterior, ca parte a cheltuielilor de judecată, în funcție de rezultatul litigiului.

Costurile suportate pe parcursul procedurilor civile se referă la costurile necesare pentru dovedirea anumitor fapte (costuri legate de administrarea probelor, costuri legate de înfățișarea martorilor) și costurile de reprezentare.

Rambursarea tuturor acestor costuri de către partea adversă depinde de succesul procedurii. În principiu, fiecare parte suportă, în avans, costurile ocazionate de acțiunile proprii (articolul 152 din Legea privind procedura civilă), iar partea care are câștig deplin de cauză în urma litigiului are dreptul la rambursarea integrală a cheltuielilor de judecată (articolul 154 din Legea privind procedura civilă). Cu toate acestea, ar trebui să se analizeze și dacă aceste costuri au fost necesare în scopul soluționării litigiului, deoarece partea care are câștig de cauză are dreptul la rambursarea exclusivă a acestor costuri (articolul 155 din Legea privind procedura civilă).

În cazul în care câștigul de cauză în cadrul procedurii este parțial, instanța poate dispune ca fiecare parte să suporte propriile costuri sau poate dispune ca una dintre părți să ramburseze o parte din costuri, stabilită proporțional, celeilalte părți și intervenientului.

Instanța poate decide ca una dintre părți să achite toate costurile suportate de partea adversă și de intervenientul acesteia în cazul în care partea adversă cade în pretenții doar cu privire la o parte relativ minoră a cererii sale, care nu a ocazionat costuri specifice.

Cele două principii de bază pe care se întemeiază o decizie privind cheltuielile de judecată în materie civilă sunt principiul câștigului de cauză (*causae*) și principiul culpei (*culpe*).

O parte care suportă costuri din vina proprie sau ca urmare a unui eveniment la care a fost expusă nu are dreptul la rambursarea costurilor de către partea adversă, chiar dacă are câștig de cauză (articolul 156 din Legea privind procedura civilă).

Dreptul la rambursarea costurilor în caz de desistare sau de litigii multipartite sau în cazul în care se ajunge la o tranzacție judiciară este reglementat de articolele 158 alineatul (1), 159, 161 și 324 din Legea privind procedura civilă.

Costurile procedurilor civile, precum și taxele judiciare, sunt stabilite în funcție de valoarea obiectului litigiului în momentul introducerii unei acțiuni contencioase, mai degrabă decât în funcție de posibila valoare a obiectului litigiului la încheierea ședinței principale. În plus, costurile procedurilor civile se stabilesc proporțional cu succesul, în raport cu valoarea obiectului litigiului la momentul încheierii ședinței principale.

Obligația de achitare a taxelor judiciare este reglementată de [Legea privind taxele judiciare](#).

O parte într-o procedură judiciară își poate exercita dreptul la scutirea de la plata cheltuielilor de judecată și dreptul la asistență judiciară calificată în modul și în condițiile prevăzute în normele distincte care reglementează asistența judiciară gratuită (articolul 172 din Legea privind procedura civilă).

Instanța decide cu privire la rambursarea costurilor în urma unei cereri specifice a părții, fără o audiere. Partea respectivă este obligată să precizeze în cerere costurile pentru care solicită rambursarea. Cererea privitoare la cheltuielile de judecată trebuie să fie formulată de către parte cel târziu până la încheierea procedurii orale care precedă deliberările cu privire la costuri. Cu toate acestea, în cazul în care o astfel de decizie trebuie să fie pronunțată fără o procedură orală prealabilă, partea trebuie să includă cererea privitoare la cheltuielile de judecată într-o cerere distinctă asupra căreia instanța urmează să se pronunțe. Instanța se va pronunța asupra cererii privitoare la cheltuielile de judecată într-o hotărâre sau ordonanță de finalizare a procedurii în fața instanței respective (articolul 164 din Legea privind procedura civilă).

O decizie cu privire la cheltuielile de judecată cuprinsă în hotărâre poate fi contestată numai prin plângere înaintată împotriva ordonanței, cu excepția cazului în care decizia asupra fondului cauzei este contestată în același timp (articolul 167 din Legea privind procedura civilă).

Costurile procedurilor de executare silită

Costurile procedurilor de executare silită cuprind cheltuielile suportate de părți, de instanță și de alți participanți la procedura de executare, care rezultă din procedură sau sunt legate de aceasta.

[Legea privind executarea silită](#) (*Ovršni zakon*) conține un număr relativ mic de dispoziții care reglementează costurile unei astfel de proceduri. Există un singur articol care se referă la rambursarea costurilor aferente procedurii de executare silită (articolul 14 din Legea privind executarea silită). În acest articol se precizează plata în avans a cheltuielilor de judecată, consecințele nerespectării de către părți a obligației de achitare în avans a cheltuielilor de judecată și aplicarea acestor dispoziții în cadrul procedurilor de garantare.

În Legea privind executarea silită nu se regăsesc dispoziții care să permită unei instanțe să dispună rambursarea costurilor. În schimb, la articolul 21 alineatul (1) din Legea privind executarea silită, dispozițiile Legii privind procedura civilă se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu [Legea privind garantarea executării activelor monetare](#) (*Zakon o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*) din 1 ianuarie 2011, Agenția Financiară (*FINA*) se angajează să execute silit activele monetare ale societăților și ale cetățenilor, prin toate conturile și depozitele la termen ale acestora deținute la toate băncile, în funcție de numărul personal de identificare al debitorului din dosarul de executare, fără consimțământul acestuia.

În conformitate cu articolul 8 din

[Normele privind tipurile și cuantumul onorariilor pentru serviciile prevăzute în Legea privind garantarea executării activelor monetare](#) (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova propisanih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima*), conducerea FINA stabilește cuantumul onorariilor menționate în norme în lista sa de prețuri, care este aprobată de ministrul finanțelor. Un extras din Lista de prețuri pentru serviciile prestate de FINA în temeiul Legii privind garantarea executării activelor monetare poate fi descărcat de pe site-ul acestei instituții.

Costurile procedurii legate de dispunerea și aplicarea executării silite și a garanției trebuie să fie achitate în avans de către creditorul din dosarul de executare sau de către titularul dreptului de gaj. Creditorul din dosarul de executare sau titularul dreptului de gaj trebuie să achite în avans cheltuielile de judecată într-un termen stabilit de instanță.

În cazul executării bunurilor mobile, instanța va obliga creditorul din dosarul de executare să achite în avans costurile necesare pentru efectuarea unor măsuri de executare (măsuri întreprinse de executorul judecătoresc al instanței în scopul sechestrului și evaluării, al confiscării, mutării și predării bunurilor mobile în custodia instanței, a creditorului din dosarul de executare sau a unui terț) într-un termen stabilit. Creditorul din dosarul de executare nu are drept la o cale de atac împotriva unei astfel de decizii și este obligat să o respecte. Costurile sunt achitate în avans în contul de depozit al instanței.

În cazul în care creditorul din dosarul de executare sau titularul dreptului de gaj nu respectă decizia instanței de a achita costurile în avans în termenul stabilit de instanță și nu se poate lua o măsură de aplicare sau de garantare în lipsa plății, instanța va suspenda executarea silită. În cazul în care costurile necesare pentru luarea unei anumite măsuri care nu este esențială pentru executare nu sunt achitate în avans în termenul stabilit de instanță, măsura nu va fi luată [articolul 14 alineatul (2) din Legea privind executarea silită].

În cazul executării silită a bunurilor imobile, una dintre măsurile de executare silită se referă la stabilirea valorii bunurilor. Acest lucru se realizează printr-o hotărâre a instanței, la discreția acesteia, în urma unei audieri în cadrul căreia părților li se oferă posibilitatea de a prezenta declarații și elemente de probă [articolul 92 alineatul (1) din Legea privind executarea silită]. Cu toate acestea, oricare dintre părți poate propune, de asemenea, ca valoarea bunurilor imobile să fie stabilită printr-o expertiză întocmită de un expert judiciar de specialitate. În acest caz, partea care face propunerea trebuie să achite în avans costurile expertizei.

În plus față de dispozițiile generale care reglementează rambursarea costurilor procedurilor de executare silită, Legea privind executarea silită conține — în partea care reglementează executarea silită a bunurilor imobile — dispoziții privind costurile procedurilor prin care se stabilește ordinea de decontare în ceea ce privește repartizarea prețului de cumpărare.

Încasările din vânzare trebuie să acopere în primul rând costurile procedurilor de executare silită aferente taxelor judiciare și avansurilor achitate pentru întreprinderea măsurilor de executare, precum și impozitele și alte taxe datorate pentru anul precedent și aflate în sarcina proprietății vândute. Aceste costuri au prioritate față de toate celelalte pretenții, formulate atât de părți, cât și de alți participanți la procedură [articolul 113 alineatul (1) punctul (1) din Legea privind executarea silită].

În ceea ce privește poziția juridică a titularului dreptului de gaj în cazul executării silită a bunurilor imobile, jurisprudența arată că, pe lângă părți, titularul dreptului de gaj are dreptul, de asemenea, la rambursarea cheltuielilor de judecată.

Executarea silită a bunurilor imobile presupune servicii oferite de un executor judecătoresc desemnat de instanță, care are dreptul la rambursarea costurilor.

În acest caz, se aplică dispozițiile cu privire la rambursarea costurilor din Legea privind procedura civilă (articolul 155 din Legea privind procedura civilă prevede costurile care trebuie rambursate, iar articolul 154 din Legea privind procedura civilă stabilește modalitățile de rambursare a cheltuielilor de judecată).

Întrucât Legea privind executarea silită nu conține nicio dispoziție cu privire la modul de luare a unei decizii cu privire la cheltuielile de judecată sau la cuantumul acestora, autoritățile care decid cu privire la costuri aplică dispozițiile generale ale Legii privind procedura civilă, care specifică faptul că, atunci când se pronunță cu privire la costurile care trebuie rambursate unei părți, instanța va lua în considerare numai costurile care au fost necesare pentru desfășurarea procedurilor. Costurile necesare și cuantumul acestora sunt stabilite de către instanță, prin analizarea atentă a tuturor circumstanțelor, ținând seama, în special, de normele din Legea privind procedura civilă care reglementează procedura preliminară pentru ședința principală, care implică memorii, o ședință preliminară și o ședință principală (articolul 155 din Legea privind procedura civilă).

Pe lângă costurile de reprezentare de către un avocat ale creditorului din dosarul de executare, în cazul executării pe baza unui act autentic, creditorul din dosarul de executare are dreptul, de asemenea, la rambursarea costurilor reprezentând taxe și onorarii notariale.

În conformitate cu Normele privind onorariile și remunerarea notarilor în procedurile de executare silită (*Pravilnik o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnoj postupku*), costurile măsurilor întreprinse de notari pentru primirea cererilor de executare și emiterea ordinelor de executare sub forma unui act autentic trebuie să fie achitate în avans de creditorul din dosarul de executare. În cazul în care creditorul din dosarul de executare nu plătește costurile în avans, procedura de executare silită se suspendă [articolul 14 alineatul (2) din Legea privind executarea silită].

Faptul că bunurile mobile nu pot fi vândute la licitație și că pretenția creditorului din dosarul de executare rămâne neachitată nu înseamnă că respectivul creditor din dosarul de executare nu a suportat costurile necesare ale procedurii de executare.

Costurile de inițiere din oficiu a procedurii de către instanță sunt suportate în avans de instanță din resurse proprii. Legea privind executarea silită prevede posibilitatea de a iniția *ex officio* proceduri de executare silită, cu condiția ca acest lucru să fie prevăzut în mod expres de lege.

Notarii care pun în aplicare executarea silită prin acte autentice au anumite costuri, cum ar fi taxe și onorarii notariale sau cheltuieli care pot fi legate de livrări sau trimiteri poștale, materiale de birotică, de exemplu hârtie etc., precum și onorarii pentru redactarea cererii de executare silită, dacă aceasta este realizată de un avocat. Aceste costuri trebuie achitate în avans de către creditorul din dosarul de executare.

Executarea prin titlu executoriu este realizată de instanțe. În acest caz, costurile care trebuie achitate în avans de creditorul din dosarul de executare cuprind taxe judiciare, precum și cheltuielile legate de întocmirea, de către avocați, a cererilor de executare.

Debitorul din dosarul de executare sau debitorul obligației gajate trebuie să ramburseze costurile necesare pentru procedurile de executare sau de garantare creditorului din dosarul de executare sau titularului dreptului de gaj [articolul 14 alineatul (4) din Legea privind executarea silită]. Această dispoziție legală constituie temeiul pentru pronunțarea deciziei privind cheltuielile de judecată.

Atunci când se ia o decizie cu privire la costurile necesare [pe baza] titlului executoriu în temeiul unui act autentic sau al unei cereri transmise instanței competente pentru a se pronunța în această privință și pentru a comunica părților această decizie, creditorul din dosarul de executare are dreptul la rambursarea onorariului notarial achitat, în funcție de valoarea cererii, și are, de asemenea, dreptul de a percepe TVA pentru această sumă.

Cazurile în care creditorul din dosarul de executare nu are dreptul la rambursarea cheltuielilor de judecată sunt reglementate de articolul 39 alineatele (1), (2) și (3) și de articolul 72 alineatul (1) din Legea privind executarea silită.

Creditorul din dosarul de executare are dreptul la rambursarea costurilor cauzate din vina părții adverse sau ca urmare a unui eveniment survenit în cazul acestuia din urmă, indiferent de rezultatul procedurii [articolul 156 din Legea privind procedura civilă, aplicabil în temeiul articolului 21 alineatul (1) din Legea privind executarea silită]. Această dispoziție este în concordanță cu dispozițiile Legii privind procedura civilă care reglementează cheltuielile de judecată în temeiul principiului culpei.

Cu toate acestea, debitorul din dosarul de executare (sau debitorul obligației gajate) are, de asemenea, dreptul la rambursarea oricăror cheltuieli de judecată care au fost cauzate în mod nejustificat de creditorul din dosarul de executare [articolul 14 alineatul (5) din Legea privind executarea silită].

Cererea privitoare la cheltuielile de judecată ar trebui depusă în termen de cel mult 30 de zile de la data încheierii procedurii [articolul 14 alineatul (6) din Legea privind executarea silită]. Decizia asupra cererii privitoare la cheltuielile de judecată se pronunță fie ca parte integrantă a titlului executoriu, fie ca ordonanță separată, care, în cazul în care devine definitivă, constituie un titlu executoriu în temeiul căruia se poate solicita executarea silită în cadrul unei alte proceduri de executare silită.

Normele care reglementează costurile procedurilor civile și de executare silită:

[Legea privind procedura civilă](#) (NN nr. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 și 70/19)

[Legea privind executarea silită](#) (NN nr. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17 și 131/20)

[Legea privind garantarea executării activelor monetare](#) (NN nr. 68/18, 2/20, 46/20 și 47/20)

[Legea privind taxele judiciare](#) (NN nr. 118/18)

[Legea privind asistența judiciară gratuită](#) (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (NN nr. 143/13)

[Planul tarifar pentru remunerarea avocaților și rambursarea costurilor](#) (NN nr. 142/12, 103/14, 118/14 și 107/15)

Normele privind onorariile notariale temporare (*Pravilnik o privremenj javnobilježničkoj tarifi*) (NN nr. 38/94, 82/94, 52/95, 115/12, 120/15 și 64/19)

Normele privind onorariile și remunerarea notarilor în procedurile de executare silită (NN nr. 9/21)

Normele privind remunerarea și rambursarea costurilor notarilor care acționează în calitate de administrator fiduciar desemnat de instanță în proceduri de succesiune

(*Pravilnik o visini nagrade i naknade troškova javnog bilježnika kao povjerenika suda u ostavinskom postupku*) (NN nr. 135/03)

Normele privind tariful de rambursare a costurilor și de remunerare a serviciilor prestate de comisionari autorizați (*Pravilnik o tarifi za naknadu troškova i nagradu za obavljanje javne komisije djelatnosti*) (NN nr. 115/12)

Normele privind tipurile și cuantumul onorariilor pentru vânzarea de bunuri imobile și mobile în cadrul procedurilor de executare silită (*Pravilnik o vrstama i visini naknada za obavljanje poslova provedbe prodaje nekretnina i pokretnina u ovršnom postupku*) (NN nr. 156/14)

Normele privind tipurile și cuantumul onorariilor pentru serviciile prevăzute în Legea privind garantarea executării activelor monetare (NN nr. 71/18)

Normele privind onorariile pentru îndeplinirea sarcinilor oficiale în afara incintei instanței (*Pravilnik o naknadama za obavljanje službenih radnji izvan zgrade suda*) (NN nr. 38/14)

Toate aceste acte și regulamente sunt disponibile în Monitorul Oficial al Republicii Croația (*Narodne novine*) sau pe site-ul camerelor profesionale și FINA.

Ultima actualizare: 21/09/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este gestionată de statul membru respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Comisia Europeană declină orice responsabilitate privind informațiile sau datele conținute sau la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.